

АВТОХТОНИ

Микола Руденко

Нелегко зберегти солідний тон
Для мене — несолідної людини:
Отак почуєш слово "автохтон" —
І лізь у словникові холодний.

Блукаючи в інформаційній млі,
Зупинишся над давніми слідами:
Ми — автохтони,
Бо на цій землі
Не з діда-прадіда,
А ще з Адама.

Мільйони літ (що там якісь віки!)
Відбиті на чорноземній сторінці.
Були субтропіки й льодовики,
І ми були —
Майбутні українці.

Орали землю, сіяли жита.
Рушали в бій до Змієвого валу,
І нива пращурів — земля свята
Сто сотень поколінь прогодувала.

Та скільки ж нас, що схоплені
в житах,
Кістками арматурили бетони
І гинули в північних болотах —
За те, що автохтони!..

Помовчимо. Бо є колючий дріт.
Є те болото, про котре ідеться.
І є вкраїнський споконвічний рід —
Невже ж переведеться?..